

[Birthe Hansen]

stemmelighed, når tre personer skal votere, betyder bestemmelsen så, at de to beskikkede medlemmer kan nedstemme en ankechef, eller at ankechefen alene altid udgør et flertal?

Aase Olesen (RV):

Jeg skal måske starte med at sige til den foregående ordfører, at hvis man havde læst de tidligere mange debatter om dette spørgsmål, så ville man kunne se, at jeg allerede for fire socialministre siden foreslog remonstration og nøjagtigt forklarede, hvad jeg ønskede med det. Så jeg kan starte med at sige tak til socialministeren for nu endelig at have lyttet til det, vi som sagt har ønsket, lige siden fru Ritt Bjerregaard var socialminister.

Et hovedpunkt for os er med i dette lovforslag, nemlig at det bliver muligt for brugerne af det sociale system at klage til dem, der har afgjort sagen, og at det bliver muligt for det sociale udvalg at få lejlighed til at tænke sig om og overveje, om man nu har behandlet sagen rigtigt, altså det, man kalder remonstration, som har haft en udmærket virkning i andre systemer, herunder skatteklagesystemet. Det kunne ikke lade sig gøre, hverken under den første, anden, tredje eller fjerde socialminister, jeg har haft med at gøre, men det er da rart, at det nu endelig har kunnet lade sig gøre.

Det andet punkt, vi har ønsket hele vejen igennem under disse behandlinger, har været, at man begrænsede klagemulighederne for kommuner over andre kommuner og offentlige institutioner. Offentlige institutioner er ikke taget med, og jeg vil godt spørge, hvilken mening der er med, at offentlige institutioner kan klage over hinanden eller klage over kommuner og omvendt. Jeg tænker på offentlige arbejdsgivere og institutioner i videste forstand. Det er ikke taget med her, men det vil vi gerne se på i udvalget.

Jeg er lige så betænkelig som nogle af de foregående ordførere ved den ukritiske overføring af kompetence til formanden for revaliderings- og pensionsnævnet og for amtsankenævnet. Jeg har jo et medansvar for, at vi har bevaret statsamtmandene, det skal jeg gerne vedkende mig, og det er ikke udtryk for mistillid til statsamtmandene, når jeg siger dette, men jeg tror, at det vil være meget fornuftigt, at den kompetence, der skal

lægges over til en formand, gives ham af det nævnt, han er formand for. De folk, der sidder som statsamtmand i dag, har ikke nødvendigvis nogen baggrund i socialt arbejde. Det kan de måske få, efterhånden som vi får dem skiftet ud. Det ser jeg gerne. Det har i hvert fald ikke været deres baggrund for at blive udnævnt til statsamtmand i dag. Så jeg vil altså på linje med socialdemokratiet sætte spørgsmålstegn ved den del af forslaget.

Jeg vil i øvrigt gerne benytte udvalgsarbejdet til at få undersøgt, hvis det er muligt, hvordan de nye begrænsninger af klagemulighederne har virket. Vi var som bekendt ikke med, da ministeren forrige år foreslog denne begrænsning af klageadgangen og gennemførte den ved hjælp af socialdemokratiets stemmer. Det var vi først og fremmest ikke, fordi vi mente, at det juridiske element i amtsankenævnene ikke var blevet styrket tilstrækkeligt.

Jeg er enig i den vurdering, som ministeren kommer med i sin fremsættelsestale med hensyn til skøn: man bør lægge skønnet i kommunerne, og kun hvor der er tale om en vurdering af skønnets lovlighed, skal man kunne gå ind i afgørelsen fra amtsankenævnets side. Men som sagt var vi ikke enige i, at man afskar klagemuligheden, netop ud fra det synspunkt, at vi ikke mente, at amtsankenævnene havde den tilstrækkelige juridiske kompetence til at give garanti for, at en juridisk behandling ville finde sted. Derfor er vi spændt på, om vi i udvalget kan få fremlagt nogle resultater af det nye system og af, hvordan det har virket.

Vi er som tidligere meget indstillede på at medvirke til alle de forslag, der kan nedbringe ventetider. Jeg er ganske enig i det, der tidligere i dag er sagt her om ventetider og deres fuldstændig ødelæggende virkning for retssikkerheden i det sociale ankesystem.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Nu har jeg ikke været medlem under så mange socialministre som fru Aase Olesen, men jeg skal såmænd nok klare mig. Jeg har al mulighed for at finde ud af, hvad et ord betyder. Jeg sagde det af hensyn til klagerne. Jeg har siddet i 11 år som sagsbehandler i en socialforvaltning, og jeg har mere end én gang oplevet, at folk ikke kunne finde ud af